ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 28.09.1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

213

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 23. novembra 1992 bola v Bratislave podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Českej republiky o vzájomnom usporiadaní niektorých vzťahov v devízovej oblasti po zániku federácie.

Dohoda nadobudla platnosť 1. januárom 1993 na základe jej článku XV.

DOHODA

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Českej republiky
o vzájomnom usporiadaní niektorých vzťahov v devízovej oblasti po zániku federácie

Vláda Slovenskej republiky a vláda Českej republiky (ďalej len „zmluvné strany“),

vychádzajúc z presvedčenia o nevyhnutnosti zabezpečiť spoluprácu a stanoviť základné spoločné pravidlá v devízovej oblasti a v nadväznosti na Dohodu medzi vládou Slovenskej republiky a Českej republiky o menovom usporiadaní,

sa dohodli takto:

Čl. I

Súčasťou právneho poriadku obidvoch zmluvných strán sa stane devízový zákon č. 528/1990 Zb. v znení zákona č. 228/1992 Zb., úplné znenie zákon č. 457/1992 Zb. (ďalej len „devízový zákon“) a vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 303/1992 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon, s výnimkami uvedenými ďalej v tejto dohode.

Čl. II

(1) Devízové pôsobnosti zverené devízovým zákonom federálnym orgánom sa po nadobudnutí účinnosti tejto dohody prenesú na republikové orgány.

(2) Zmluvné strany sa budú vzájomne informovať, na ktoré republikové orgány sa preniesli jednotlivé devízové pôsobnosti.

Čl. III

Koruna česko-slovenská (ďalej len „česko-slovenská mena“) sa na území štátov obidvoch zmluvných strán nepovažuje za devízovú hodnotu.[1])

Čl. IV

Fyzické osoby bez ohľadu na štátnu príslušnosť s trvalým pobytom a právnické osoby so sídlom na území štátu jednej zo zmluvných strán považuje druhá zmluvná strana za devízových cudzozemcov.[2])

Čl. V

Územie štátu druhej zmluvnej strany sa z hľadiska devízového zákona a tejto dohody považuje za zahraničie.

Čl. VI

Transferová povinnosť stanovená v § 10 a 16 devízového zákona sa nevzťahuje na česko-slovenskú menu, ktorú má devízový tuzemec jednej zmluvnej strany na území štátu druhej zmluvnej strany. Vo vzťahu k devízovým hodnotám sa uplatňuje uvedená transferová povinnosť.

Čl. VII

Ustanovenia § 13, 13a, 13b, 13c devízového zákona sa nevzťahujú na splnenie peňažného záväzku devízového tuzemca - právnickej osoby so sídlom na území štátu jednej zmluvnej strany voči devízovému cudzozemcovi podľa článku IV tejto dohody v cudzej mene.[3])

Čl. VIII

(1) Devízový tuzemec jednej zmluvnej strany sa nemôže zaviazať na plnenie devízovému cudzozemcovi podľa článku IV tejto dohody v inej než česko-slovenskej mene s výnimkou prípadov, keď na úhradu môže použiť vlastné devízové prostriedky.

(2) Devízový tuzemec sa môže voľne zaviazať na plnenie voči devízovému cudzozemcovi podľa odseku 1 na nákup nehnuteľností, nákup zahraničných cenných papierov a na prijatie peňažného úveru od uvedeného devízového cudzozemca za predpokladu, že plnenie sa uskutoční v česko-slovenskej mene.[4])

(3) Devízový tuzemec podľa odseku 1 môže voľne nadobúdať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na území štátu druhej zmluvnej strany.[5])

Čl. IX

Devízové banky so sídlom na území štátu jednej zo zmluvných strán nemôžu predať devízové prostriedky devízovému cudzozemcovi podľa článku IV tejto dohody.

Čl. X

Devízový tuzemec jednej zmluvnej strany môže voľne dovážať a vyvážať česko-slovenskú menu na územie štátu druhej zmluvnej strany.[6])

Čl. XI

(1) Prevod dedičstva (§ 31 devízového zákona) a výživného (§ 32 devízového zákona), ako aj ostatné prevody (§ 33 devízového zákona) z územia štátu jednej zmluvnej strany na územie štátu druhej zmluvnej strany sa medzi devízovými tuzemcami obidvoch zmluvných strán uskutočňujú v česko-slovenskej mene.

(2) Odsek 1 sa nevzťahuje na zdedené devízové prostriedky, na výživné platené povinnou osobou z vlastných devízových prostriedkov alebo na iné prevody platené povinnými osobami z vlastných devízových prostriedkov.

Čl. XII

Devízový tuzemec sa môže voľne majetkovo zúčastniť na území štátu druhej zmluvnej strany za predpokladu, že majetková účasť bude v česko-slovenskej mene.[7])

Čl. XIII

(1) Devízová banka je povinná na žiadosť devízového cudzozemca podľa článku IV tejto dohody zriadiť mu úročený účet v dohodnutej cudzej mene len na základe devízového povolenia vydaného príslušným devízovým orgánom so sídlom na území jeho štátu.[8])

(2) Devízový cudzozemec podľa odseku 1 môže použiť devízové prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v cudzej mene, na platby do zahraničia len v súlade s podmienkami stanovenými devízovým povolením podľa odseku 1.[9])

(3) Devízový cudzozemec podľa odseku 1 môže bez obmedzenia použiť peňažné prostriedky, ktoré má uložené na svojom cudzozemskom účte vedenom v česko-slovenskej mene, na platby na území štátu druhej zmluvnej strany.[10])

(4) Devízový cudzozemec podľa článku IV tejto dohody môže voľne prevádzať peňažné prostriedky v česko-slovenskej mene na územie štátu druhej zmluvnej strany.[11])

Čl. XIV

Táto dohoda platí po dobu trvania platnosti Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Českej republiky o menovom usporiadaní.

Rozlíšenie devízových tuzemcov a devízových cudzozemcov podľa článku IV nie je dôvodom na požadovanie odlišných cien za hotelové a ubytovacie služby na území štátu jednej zmluvnej strany voči subjektom druhej zmluvnej strany.

Zmluvné strany nebudú obmedzené v prípade potreby prijatia nových devízových predpisov, pokiaľ nebudú v rozpore so znením tejto dohody.

Čl. XV

Táto dohoda nadobúda platnosť dňom zániku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vzniku samostatnej Slovenskej republiky a Českej republiky.

Dané v Bratislave 23. novembra 1992 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a českom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu

Slovenskej republiky:

Vladimír Mečiar v. r.

Za vládu

Českej republiky:

Ivan Kočárník v. r.

1) § 2 písm. e) devízového zákona č. 528/1990 Zb. v znení zákona č. 228/1992 Zb., úplné znenie zákona č. 457/1992 Zb.

2) § 5 devízového zákona.

3) § 2 písm. h) devízového zákona.

4) § 14 a 23 ods. 2 devízového zákona.

5) § 25 devízového zákona.

6) § 30 devízového zákona.

7) § 34 devízového zákona.

8) § 35 devízového zákona.

9) § 36 ods. 1 devízového zákona.

10) § 36 ods. 2 devízového zákona.

11) § 36 ods. 3 devízového zákona.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.